23/01/2022

Πειραιώς Σεραφείμ: Να εκβάλουμε κραυγή μετανοίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πειραιώς

Την αρχαιοπρεπή Θεία Λειτουργία του Αγίου Γρηγορίου του Θεολόγου, τέλεσε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιώς κ. Σεραφείμ στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου, συμπολιούχου Πειραιώς, σήμερα Κυριακή 23 Ιανουαρίου 2022. Στο κήρυγμά του, ο Σεβασμιώτατος μεταξύ άλλων τόνισε «σε αυτή τη δύσκολη περίσταση που δοκιμαζόμαστε και πάλι επί δυόμιση τώρα χρόνια όλοι με την ενσκήψασα πανδημία που αποδεικνύεται η μικρότητα και η ελαχιστότητά μας, και καλούμεθα να εκβάλουμε κραυγή μετανοίας, κραυγή πνευματικής εγρηγόρσεως».

Κατά την διάρκεια του κηρύγματός του ο Σεβασμιώτατος αναφερόμενος αρχικά στις αρχαιοπρεπείς λειτουργικές αναφορές, τόνισε πως πρόκειται για λειτουργίες που «μας ενώνουν με τους Θεοφόρους Πατέρες και Διδασκάλους της Αγίας μας Εκκλησίας», υπογραμμίζοντας πως ό,τι ανάγει προς το Θεό, «είναι ευπρόσδεκτο και τετιμημένο».

Κάνοντας αναφορά στο πρόσωπο του Αγίου Γρηγορίου του Θεολόγου, μίλησε για την κραταιά νίκη που κατήγαγε «εναντίον της αιρέσεως του αρειανισμού σε εκείνη την σκληρή εποχή του Δ΄ αιώνος», ενώ επεσήμανε πως ονομάστηκε ‘’Θεολόγος’’ «διότι τα κείμενά του, τα έργα του, τα πολυσήμαντα θεολογικά και εμβριθέστατα και υπεροχικά του αντιαιρετικά έργα μάς προσφέρουν διαχρονικά την επίγνωση και απτοποίηση του Μυστηρίου της Θείας Ενσαρκώσεως και της Θείας Οικονομίας».

«Ποιητής έξοχος, λάτρης του Θεού ανυπέρβλητος, άνθρωπος επιστήμων και χαριέστατος», συμπλήρωσε μιλώντας για τον Άγιο Γρηγόριο τον Θεολόγο, την μνήμη του οποίου τιμά την προσεχή Τρίτη η Εκκλησία μας, θυμίζοντας πως «δεν δίστασε να παραιτηθεί του θρόνου της Κωνσταντινουπόλεως και της προεδρίας της Β΄ Οικουμενικής Συνόδου και να πορευθεί στην ερημία του Πόντου ως απλός μοναχός, όπου ετελείωσε τον επίγειο βίο του».

Αναφερόμενος ιδιαίτερα στη Θεία Λειτουργία που ο Άγιος συνέγραψε, επεσήμανε πως **«μας παραδίδει αυτό το λειτουργικό κείμενο της αγάπης του και του θείου έρωτός του προς τον Κύριον Ιησούν Χριστόν» και γι’ αυτό «αυτή η λειτουργία καλείται ‘’Λειτουργία του Λόγου’’, του Θεού Λόγου δηλαδή, διότι απευθύνεται εις Αυτόν». «Όλες οι άλλες λειτουργικές αναφορές απευθύνονται στον Θεό Πατέρα. Η συγκεκριμένη απευθύνεται στον Κύριον Ιησούν Χριστόν**» συμπλήρωσε ο Σεβασμιώτατος.

«Είμαστε ενωμένοι με όλους τους απ’ αιώνος Αγίους, ένα σώμα, μία καρδία, μία ψυχή» και γι’ αυτόν ακριβώς το λόγο **θα έπρεπε «παρόλες τις θλίψεις και δοκιμασίες και προβληματισμούς της καθημερινότητος, η καρδιά και η ψυχή μας να είναι γεμάτες από αυτή την ελπίδα και την χαρά** », από την συνάντησή μας με τον Κύριό μας «εν τη ημέρα εκείνη», είπε σε άλλο σημείο του κηρύγματός του ο Σεβασμιώτατος, ενώ αναφερόμενος στην σημερινή Ευαγγελική περικοπή σημείωσε, με ιδιαίτερη έμφαση, την κραυγή του τυφλού «Ἰησοῦ υἱὲ Δαυΐδ, ἐλέησόν με».

«Ο τυφλός ακούει το θόρυβο και διερωτάται τι συμβαίνει; τι γίνεται; γιατί αυτή η οχλοβοή; γιατί αυτός ο θόρυβος;». «Και την απάντηση που προσλαμβάνει την

κάνει εφαλτήριο για να είναι σήμερα δύο χιλιάδες χρόνια μετά ταύτα ενώπιον μας όχι ως τυφλός επαίτης, αλλά ως διαγγελεύς της Βασιλείας του Θεού που ήρθε στον κόσμο και άνοιξε πλέον τις πύλες της αιωνιότητος, ως θαυματουργικά θεραπευθείς και ως απόστολος της νέας κτίσεως και της νέας δημιουργίας, ως διδάσκαλός μας πνευματικός», επεσήμανε στη συνέχεια ο Σεβασμιώτατος, συμπληρώνοντας πως ο Θεός «**μέσα σ' αυτή την οχλοβοή των μεγάλων και των πολλών, στρέφεται στον άσημο άνθρωπο και γίνεται αυτή η αιώνια αρχετυπική συνάντηση του Παναγίου Δημιουργού των απάντων με τον τελευταίο, τον ελάχιστο, τον φτωχό για να καταδειχθεί πόση αξία έχει ο κάθε άνθρωπος, πόσο μεγάλο γεγονός είναι η καθεμία ψυχή, πως για αυτή την τελευταία ψυχή ο Θεός ανεβαίνει στο Ξύλο του Σταυρού, στον μαρτυρικό Γολγοθά**».

«Για το Θεό υπάρχει μόνο η εικόνα Αυτού, ο άνθρωπος», υπογράμμισε με έμφαση και αναφερόμενος στην συνέχεια στην απάντηση του Κυρίου προς τον τυφλό με το θαύμα της Θείας θεραπείας του, εξήγησε πως «το ευαγγέλιο αυτό είναι πολύ επίκαιρο και πολύ σημαντικό», «γιατί μας προσφέρει ακριβώς την επίγνωση του ότι μπορεί βέβαια τεχνολογικά να προαγόμεθα, ο πολιτισμός να εναλλάσσεται, η ιστορία των ανθρώπων να συγγράφεται και πάλι σε καινούργιες σελίδες, αλλά τελικά ο άνθρωπος είναι ο ίδιος, με τα προβλήματα, τα βάσανα, τη φθαρτότητα και την κτιστότητά του».

«**Αυτή η κραυγή είναι κραυγή αυτογνωσίας, αυτομεμψίας και ταυτόχρονα εμπιστοσύνης και πίστεως. Είναι διακήρυξη πίστεως το ''Κύριε Ιησού Υιέ του Θεού ελέησόν με'',** είπε ο Σεβασμιώτατος συμπληρώνοντας πως «όλο το Ευαγγέλιο συμποσούται σε αυτές τις λίγες λέξεις» και αυτή η μονολόγιστη κραυγή αποτελεί την νήψη κάθε ταπεινής ψυχής και τον αγιασμό και την Χάρη. Πάνω σε αυτή την ευχή στηρίζεται όλη η μυστική Θεολογία της Αγίας μας Καθολικής Εκκλησίας. Αγιάζονται οι άνθρωποι από αυτή την ευχή», σημείωσε υπογραμμίζοντας παράλληλα πως «**αν εκζητήσουμε τη χάρη του Θεού, ποτέ δεν πρόκειται ουρανός να μείνει κλειστός».**

Ολοκληρώνοντας το κήρυγμα του ο Σεβασμιώτατος επεσήμανε πως «σε αυτή τη δύσκολη περίσταση που δοκιμαζόμαστε και πάλι επί δυόμιση τώρα χρόνια όλοι με την ενσκήψασα πανδημία που αποδεικνύεται η μικρότητα και η ελαχιστότητά μας», «καλούμεθα να εκβάλουμε κραυγή μετανοίας, κραυγή πνευματικής εγρηγόρσεως». «Να παρακαλέσουμε τον Κύριό μας να αφαιρέσει την πνευματική μας τύφλωση, την πνευματική μας ραστώνη, την πνευματική μας υποθερμία και να μας χαρίσει αυτή τη ζέση που κίνησε αυτό τον άνθρωπο» του Ευαγγελίου.